

Arrest

nr. 304 174 van 29 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in Kunar, in het district Sawakai. U verklaart dat u in 2013 door de Afghaanse overheid werd uitgezonden naar Turkije om aldaar met een beurs te gaan studeren. U studeerde één jaar Turks en één jaar Engels en vervolgens schreef u zich in aan de Universiteit in de faculteit biomedisch Ingenieur. U behaalde uw Bachelor diploma op 26/08/2021. In het begin was u beurstudent, later werd u gesteund door uw familie. Gedurende uw studie ging u sporadisch op bezoek bij uw familie in Afghanistan. Einde oktober 2020 keerde u omwille van Covid voor een langere periode terug naar Afghanistan. U verbleef bij uw familie, of ging op bezoek bij vrienden. U verbleef ook geregeld bij uw zus in Jalalabad. Wegens Covid keerde u niet terug naar Turkije en volgde u online-les. U verklaart dat u uw laptop heeft meegegeven met uw jongere broer H. (...). Er werden privé- video's en foto's over uw uitgangsleven in Turkije gepubliceerd. U houdt van uitgaan met vrienden en zingen, van meisjes en

alcohol. Ook in Afghanistan heeft u af en toe gezongen en u bent goed bevriend met een gekende zanger. In december 2020 kreeg u een eerste dreigbrief van de Taliban. Deze werd afgegeven door de mullah en verwees naar de video's. In kopij waren de foto's van uw vriendin toegevoegd. Vervolgens kreeg uw vader twee dreigbrieven toen hij op weg was naar de moskee. Na de derde dreigbrief werd u angstig en besloot u met vrienden naar Pakistan te gaan. U verbleef daar van 09/02/21 tot 24/02/21. In die periode kwamen de Taliban een eerste keer naar uw huis met de bedoeling u te arresteren. Ze kwamen nog een tweede keer. U liet een veiligheidscamera installeren. In maart 2021 liet u door de dorpsoudsten optekenen dat uw familie werd lastig gevallen door de Taliban. De Taliban kwamen nog een derde keer. U was toen thuis omwille van de voorbereidingen voor het huwelijk van je broer die in Kabul werkt. Op een vroege ochtend, rond de 21ste maart 2021, zijn de Taliban naar jullie huis gekomen. U had hen horen komen en vluchtte naar het huis van de burens en van daar naar het huis van uw tante. Uw jongste broer H. (...) heeft de deur geopend. Hij werd door de Taliban meegenomen en ongeveer vijf dagen vast gehouden. Uw vader ging samen met de malik naar de Taliban om te vragen waarom ze uw broer hadden meegenomen. Het is daar dat de Taliban de video's hebben getoond. Uw vader en ook de dorpelingen, die eerst garant hadden gestaan voor u, zijn heel erg boos op u. H. (...) werd vrij gelaten. Na zijn vrijlating keerde u vanuit Jalalabad naar uw huis terug voor het huwelijk van uw broer. Op 08 april 2021 keerde u terug naar Turkije. U schreef zich in voor een cursus. U kreeg uw Universitair diploma op 26/08/21. U verliet Turkije op 07/03/22 via Griekenland waar u drie maanden verbleef. U kwam met het vliegtuig en een Belgische ID-kaart naar België, waar u op 04/07/22 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer stelt u een vrees te hebben vanwege de Taliban.

U legt volgende documenten neer: uw taskara (origineel), uw paspoort (origineel) met vervaldatum 16/12/2021, een gedeeltelijke kopij van uw paspoort met vervaldatum 08/10/2015, een kopij van de taskara van uw vader, uw diploma middelbaar onderwijs en puntenlijst, verscheidene documenten in verband met de aanvraag van uw studiebeurs, inclusief een medisch attest, verscheidene certificaten van een taalcursus Turks en Engels, uw diploma van Afyon Kocatepe University, met annex geldig voor de Europese Unie, een certificaat van een cursus dd. 21/08/21, drie dreigbrieven van de Taliban, een verklaring van de ouderlingen dd. 18 maart 2021, alsook een Usbstick. Tot slot legt u ook documenten neer van de Griekse asielinstanties en een attest van een inburgeringscursus van Fedasil.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van u een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in de Conventie, zijnde een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

U verklaart dat u de Taliban dient te vrezen omdat privé-video's en -foto's met een inhoud die indruist tegen de culturele waarden van Afghanistan zijn gelect naar de Taliban. Uw verklaringen terzake zijn niet geloofwaardig.

1) Uw verklaringen over hoe de beelden van uw privé-laptop bij de Taliban zouden zijn geraakt, zijn incoherent en tegenstrijdig. Aanvankelijk waren er onduidelijkheden over uw verklaring dat uw beelden werden "gepubliceerd op de media" (CG p.7 en p.8). Hierop doorgevraagd verklaart u, dat u er geen weet van hebt dat uw beelden publiek op de sociale media zijn beland, maar dat ze gekopieerd en overhandigd werden aan de Taliban (CG p.10). U tast zelf in het duister hoe dit kan gebeurd zijn (CG p.9). In uw initiële verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, zie vragenlijst CG aanwezig in het administratieve dossier) verklaart u dat u uw laptop meegaf met uw jongere broer voor schooldoeleinden, doch ten aanzien van het CGVS past u uw verklaring enigszins aan. Hier stelt u niet goed te weten hoe de beelden bij de Taliban zijn beland, dat het mogelijks is gebeurd toen u uw laptop te leen gaf aan uw broer, óf dat het in de winkel van uw oom gebeurde (CG p.8). Echter, beide beweringen zijn niet aannemelijk.

2) U gevraagd om welke redenen u uw laptop aan uw broer meegaf, wetende dat er gevoelige privé-zaken opstonden, is uw uitleg weinig overtuigend. U zegt dat de financiële situatie van uw familie niet zo goed was om een nieuwe te kopen (CG p.8). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u wellicht uit een begoede familie komt, die u gedurende jaren gesteund heeft bij uw studie in Turkije. Dit argument nog terzijde, is het heel bevreemdend dat u privé-zaken op de laptop liet staan, temeer daar u meestal gebruik maakte van een externe schijf (CG p. 9). Bij DVZ was er sprake van seksueel getinte video's (zie vragenlijst CG aanwezig in het administratieve dossier), maar dit herhaalt oniet in uw verklaringen ten aanzien van het CG, uit respect (CG p. 13). U was zich er terdege van bewust dat u uw video's en foto's uit culturele overwegingen verborgen diende te houden voor uw familie (CG p.9). Verder verklaart u dat uw broer de foto's en filmpjes vermoedelijk

niet heeft gezien, in ieder geval heeft hij u niets hierover gezegd (CG p.8). Hij zou u later hebben gezegd dat zijn vrienden op de laptop bezig waren geweest, toen hij naar de moskee was (CG p.8 en p.9). Het mag in dat geval ten zeerste verbazen dat die vrienden niets zouden zeggen tegen uw broer, jonge kerels onder elkaar, of dat uw broer hierover aan u of andere familieleden niets zou vertellen (CG p.10). Tot slot, uw uitleg over de mogelijkheid dat de verspreiding van uw beelden is gebeurd via de winkel van uw oom, is onsamenvattend en speculatief (CG p. 8). Hoewel u thuis over elektriciteit beschikte via zonnepanelen, zou u uw laptop zou hebben laten opladen in de winkel van uw oom. U speculeert dat de winkelier van naast de deur die nieuwsgierig was over uw leven in Turkije mogelijks een kopie gemaakt. Uw verklaringen zijn louter hypothetisch (CG p.8).

3)De door u ingeroepen bedreigingen en elementen van vervolging, zijn onvoldoende aannemelijk. U keerde einde oktober 2020 terug naar Afghanistan. Einde december 2020 zou de mullah u persoonlijk een eerste dreigbrief hebben overhandigd (CG p.9). Twee verdere dreigbrieven werden aan uw vader gegeven in de moskee (CG p.8 en p.10). U legt drie dreigbrieven neer dd. 12/05/1442 (27/12/2020), dd. 03/06/1442 (16/01/2021) en dd. 24/06/1442 (27/01/2021). U bevraagd over de eerste dreigbrief stelt u dat u bang was dat de Taliban uw video's had gezien, verwijzend naar de inhoud van de brief. Samen met de brief waren ook foto's van u en uw vriendin toegevoegd. U heeft deze verscheurd uit angst dat uw familie erachter zou komen (CG p.9). Er werd gepeild naar de reactie van uw vader na het krijgen van de twee volgende dreigbrieven, met name omdat in de laatste brief staat dat u uw geloof zou hebben verlaten (CG p.10). U verklaart heel summier dat u ten aanzien van uw vader alles heeft ontkend. U zou uw vader hebben gezegd dat ze u gewoon bang probeerden te maken. Echter, de formuleringen in de brief en de dreigementen ten aanzien van uw familie zijn sterk. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u spontaan niets meer vertelt over de reactie van uw vader. Na deze brief besloot u te vluchten, ging u met vrienden naar Pakistan en plande u om terug te keren naar Turkije (CG p.10). Echter, omwille van het geplande huwelijk van uw broer keerde u na een kort verblijf in Pakistan terug naar Afghanistan (CG p.7). Uit uw paspoort blijkt dat u in Pakistan verbleef van 09/02/21 tot 24/02/21. Bij uw terugkeer verbleef u in het huis van uw zus te Jalalabad (CG p.7).

4)Dat de Taliban verschillende keren naar uw huis zouden zijn gekomen met de bedoeling om u te arresteren, is niet geloofwaardig (CG p. 7-10). Tijdens uw verblijf in Pakistan zouden de Taliban een eerste keer naar uw huis zijn gekomen (CG p. 10). Ze kwamen een tweede keer toen u in Jalalabad was. Het mag dan ook ten zeerste verbazen dat u naar uw ouderlijk huis terug keerde voor de voorbereiding van het huwelijk van uw broer (CG p.10-11). Terzake verklaart u dat u een veiligheidscamera had geïnstalleerd zodat u op tijd zou kunnen weggeraken mochten er zich problemen voordoen (CG p.10 en p.11). Uw verklaringen overtuigen onvoldoende.

5)Aan de aanval op uw huis waarbij uw broer H. (...) zou zijn meegenomen kan geen enkel geloof worden gehecht. Uw verklaringen (CG p.11) zijn heel summier: u zou de honden hebben horen blaffen, naar het dak zijn gegaan en dan het geluid van schoenen en een wapen hebben gehoord, waarop u vluchtte naar het huis van uw tante. Daar aangekomen belde u uw vader om te zeggen dat u veilig was. Echter, het is totaal ongeloofwaardig dat uw vader op dat moment enkel "OK" zou zeggen en u niet zou vertellen dat uw broer die nacht was meegenomen (CG p.11). U erop gewezen dat uw verklaring niet overtuigt, zegt u nu dat u eerst naar uw oudere broer belde, doch ook hij zou niets over uw broer hebben gezegd. U zou pas in de ochtend toen u terug keerde naar huis -wat in de beweerde schets van opeenvolgende dreigementen totaal ongeloofwaardig is -, gehoord hebben over het feit dat de Taliban uw broer hadden meegenomen (CG p.12). Ten bewijze verwijst u (CG p.11) naar de beelden van de veiligheidscamera (zie neergelegde ubs-stick). Al de beelden werden bekeken. Vooreerst moet worden opgemerkt dat er iets mis is met de instelling van de datum gezien er opnames zijn van 30/11/1979 en 01/01/1980. Dit nog terzijde gelaten, staat er op geen enkele van deze beelden een scène die verwijst naar een aanval van de Taliban op jullie huis of dat er iemand wordt meegenomen. In mapje 1 van de USB stick dd. 30/11/1979 is er een opname van iemand die het huis verlaat en rondkijkt in de steeg. De persoon doet dit op een heel ostentatieve, niet -natuurlijke manier waaruit geconcludeerd wordt dat de scène geësceneerd is. In mapje 5 van de USB stick met submapje 01/01/1980 en 18/03/2021 staan de enige opnames waarbij te zien is dat een jonge man de deur opent, naar buiten komt en in de steeg rondkijkt en vervolgens een tweede persoon aanspreekt, die binnen is, en vervolgens naar buiten komt met een pistool. Een opname uit het mapje 18/03/2021 toont dezelfde scène, iets later. De jonge mannen, de ene met pistool en de andere met geweer, controleren de steeg en gaan daarna rustig naar binnen. Uit de beelden kan worden geconcludeerd dat de twee jonge mannen, die er totaal niet uitzien als Taliban, wellicht de bewoners van het huis zijn. Bovendien hebben dergelijke beelden weinig bewijswaarde aangezien ze makkelijk kunnen worden gemanipuleerd.

6)Aangezien er geen geloof meer wordt gehecht aan uw verklaring dat uw broer werd meegenomen door de Taliban, is ook het verdere verloop van uw vluchtrelaas niet geloofwaardig, met name dat uw vader en enkele ouderlingen naar de Taliban gingen om de vrijlating van uw broer te vragen en uw vader daar voor de eerste keer de beelden zag die hem door de Taliban werden getoond (CG p.7 en p.12-13). Op welke plaats in de vallei Degawal, uw vader met de Taliban heeft gesproken weet u niet (CG p.12). Bovendien weet u ook niet welke beelden hem werden getoond (CG p.13). Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat u ná de vrijlating van uw broer H. (...) nogmaals terugkeerde naar uw ouderlijk huis voor het huwelijk van uw broer. Uw gedrag ligt niet in de lijn van iemand die een daadwerkelijke en gegronde vrees voor vervolging heeft.

7) Vóór de beweerde problemen heeft u nooit eerder problemen gehad met de Taliban (CG p.13), noch heeft uw familie ná de machtsvername problemen gehad met de Taliban (CG p. 14). Aangezien u geruime tijd in Turkije verbleef en slechts af en toe naar Afghanistan terugkeerde, waarvan een langere periode tussen oktober 2020 en april 2021, werd u gevraagd of u zich bij uw bezoeken en bij terugkeer naar Afghanistan gemakkelijk kon aanpassen (CG p.13). U antwoordde enkel dat er geen echte problemen waren en dat niemand u bedreigde. Hoewel de vraag u de gelegenheid gaf om eventuele aanpassingsproblemen naar voor te brengen, ging u er niet op in. Dit is opmerkelijk aangezien u aangaande uw vrees bij terugkeer verwijst naar uw levensstijl in Turkije, en in het bijzonder naar het feit dat u graag zingt. U verwijst naar de video's en foto's in de neergelegde usb-stick. Uit de video's kan worden afgeleid dat u een amoureuze relatie heeft/had met een jonge dame, dat u vrienden en vriendinnen heeft met wie u privé-feestjes heeft, waarbij er ook alcohol wordt gedronken. Er is ook een video van een strandbezoek met vrienden en vriendinnen. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat de Taliban op de hoogte zijn van uw gedrag en levensstijl in Turkije.

8) Verder, hoewel er voor sommige muzikanten en zangers redenen zijn om vervolging te vrezen vanwege de Taliban én de Taliban muziek hebben verboden, maakt u niet aannemelijk dat u bij de Taliban bekend staat als muzikant en bij terugkeer als dusdanig zal worden gepercipieerd. U verklaart dat u graag zingt, maar benoemt zichzelf niet als "zanger" (CG p.7 en p.12). U zong ter gelegenheid van een feestje en ook was u eens uitgenodigd voor een interview op Shamshad TV waar u naast A. S. (...) zat. Hij is volgens uw verklaring een gekende zanger én uw vriend (CG p. 13). U verwijst hiervoor naar de neergelegde usb-stick, doch het fragment werd niet gevonden. De video's (zie neergelegde Usb-stick) in het mapje "new songs" betreffen opnames van een traditioneel Afghaans concert en van een tweetal huisconcerten waar u optreedt als zanger. Het betreffen traditionele huisconcerten, enkel in de aanwezigheid van een beperkte groep –vaak traditioneel geklede-Afghaanse mannen. Dat u in bars zou hebben gezongen (CG p.7) is niet te zien. Op uw Facebook staan voornamelijk foto's van uw diploma-uitreiking, en enkel korte fragmenten van een muziekconcert, alsook een korte opname van een Afghaans concert (zie prints FB aanwezig in het administratieve dossier).

9) In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat uw levensstijl in Turkije en/of in België deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate "verwesterd" zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

10) Tot slot, dient te worden opgemerkt dat u óók na uw terugkeer naar Turkije in april 2021 over een verblijfsvergunning beschikte, zoals blijkt uit het neergelegde certificaat van een cursus lopende van mei 2021 tot juli 2021. U bent ook in het bezit van een recent paspoort, dat u niet neerlegt (CG p.6). Dit paspoort zou u hebben achtergelaten bij een vriend in Turkije. Dat u deze vriend niet meer kan contacteren is weinig aannemelijk en u houdt aldus bewust bepaalde belangrijke informatie achter.

Uit het bovenstaande volgt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt en bijgevolg wordt u de hoedanigheid van vluchteling geweigerd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Uw taskara, de kopij van uw paspoort dd. 2013 en uw paspoort met vervaldatum december, alsook de kopij van de taskara van uw vader zijn een loutere aanwijzing van uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Verder legt u verschillende documenten neer die betrekking hebben op uw studie in Afghanistan alsook in Turkije. Uw opleidingsniveau en verblijf in Turkije staat niet ter discussie. Dit geldt tevens voor het attest van inburgering. Het neergelegde e-ticket van Kam Air geeft duidelijk aan dat u op 08 april 2021 Afghanistan heeft verlaten en in Turkije/Ankara aankwam, wat uiteraard niet wordt betwist. De documenten van de Griekse overheid betreffen een bevel om het grondgebied te verlaten. Echter, de authenticiteit van de documenten betreffende de ingeroepen problemen, zijnde de drie dreigbrieven van de Taliban, alsook de bevestiging van uw problemen door de ouderlingen dd. 27/12/1399 (18 maart 2021) wordt ten eerste betwist. Dit document is bovendien een door u zelf gesolliciteerd document (CG p.14). Deze documenten, zoals Afghaanse documenten in het algemeen, hebben heel weinig bewijswaarde aangezien tegen betaling, via corruptie en/of op de zwarte markt eender welk document kan worden verkregen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

Afghaanse documenten hebben slechts enige bewijswaarde wanneer ze een voldoende geloofwaardig relaas ondersteunen, wat i.c. niet het geval is.

De inhoud van de door u neergelegde Usb-stick werd bovenstaand voldoende besproken.

Na het persoonlijk onderhoud maakte uw advocaat per mail dd. 06/10/2023 haar opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud (zie mail toegevoegd aan het administratieve dossier). Met de inhoudelijke/feitelijke opmerkingen werd rekening gehouden bij de analyse en beoordeling van uw verklaringen. De opmerkingen in verband met de interviewstijl van de dossierbehandelaar kunnen niet worden bijgetreden, aangezien het

louter een beperkte beoordeling betreft van bepaalde momentopnames in een uitgebreid persoonlijk onderhoud. Dat het onderhoud als geheel niet goed zou zijn verlopen, wordt niet gereflecteerd in het verslag. U bent een hoogopgeleide man en bijgevolg kon er van u verwacht worden dat u spontaan een gedetailleerd, chronologisch en coherent vluchtrelaas kon brengen, wat i.c. niet het geval was. In ieder geval dient te worden opgemerkt dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat u over essentiële zaken uw relaas niet heeft kunnen doen. Integendeel, u werd gevraagd en was in de gelegenheid om uw vluchtrelaas te doen zonder onderbreking (CG p.7). U werd hierin aangemoedigd. Uw spontaan vluchtrelaas was echter eerder beperkt en weinig gedetailleerd, uw verklaringen dikwijls vaag en niet "to the point". Er werden u dan ook zeer veel vragen gesteld om een duidelijk zicht te krijgen op de diverse elementen van de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Bij de afronding van het persoonlijk onderhoud heeft u zelf geen opmerkingen gegeven over het verloop van onderhoud en had u evenmin toevoegingen te maken (CG p. 15).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan:

Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire

levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en

veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en "het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze de voormelde artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift duidt op het verloop van haar persoonlijk onderhoud en lijkt voor te houden dat zij door de houding van de *protection officer* niet alles kon zeggen wat zij wilde en zich tevens verplicht voelde om snel een antwoord te geven waardoor details en nuances verloren gingen, bemerkt de Raad vooreerst dat, zoals verzoekende partij ook zelf aanhaalt in haar verzoekschrift, haar advocaat per e-mail d.d. 06/10/2023 reeds opmerkingen aan het Commissariaat-generaal overmaakte in verband met de interviewstijl van de *protection officer*. In de bestreden beslissing merkt de commissaris-generaal hierover evenwel terecht het volgende op: *“De opmerkingen in verband met de interviewstijl van de dossierbehandelaar kunnen niet worden bijgetreden, aangezien het louter een beperkte beoordeling betreft van bepaalde momentopnames in een uitgebreid persoonlijk onderhoud. Dat het onderhoud als geheel niet goed zou zijn verlopen, wordt niet gereflecteerd in het verslag. U bent een hoogopgeleide man en bijgevolg kon er van u verwacht worden dat u spontaan een gedetailleerd, chronologisch en coherent vluchtrelaas kon brengen, wat i.c. niet het geval was. In ieder geval dient te worden opgemerkt dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat u over essentiële zaken uw relaas niet heeft kunnen doen. Integendeel, u werd gevraagd en was in de gelegenheid om uw vluchtrelaas te doen zonder onderbreking (CG p.7). U werd hierin aangemoedigd. Uw spontaan vluchtrelaas was echter eerder beperkt en weinig gedetailleerd, uw verklaringen dikwijls vaag en niet “to the point”. Er werden u dan ook zeer veel vragen gesteld om een duidelijk zicht te krijgen op de diverse elementen van de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Bij de afronding van het persoonlijk onderhoud heeft u zelf geen opmerkingen gegeven over het verloop van onderhoud en had u evenmin toevoegingen te maken (CG p. 15).”*

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij die hierop een ander licht werpen. Zij beperkt zich ertoe te beweren dat zij niet alles kon zeggen wat zij wilde en zich tevens verplicht voelde om snel een antwoord te geven waardoor details en nuances verloren zouden zijn gegaan, doch, gelet op bovenstaande pertinente bevindingen van verwerende partij, maakt verzoekende partij geenszins aannemelijk dat zij wegens de houding van de *protection officer* niet in staat zou zijn geweest de elementen ter staving van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten tijdens haar persoonlijk onderhoud. Ook met het louter opnieuw bijbrengen van voormelde e-mail van haar advocaat d.d. 6 oktober 2023 (zie bijlage 3 van het verzoekschrift) doet verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk aan desbetreffende motivering in de bestreden beslissing.

2.2.5. Wat betreft voorts de kritiek van verzoekende partij op de door verwerende partij gehanteerde informatie inzake Afghanistan, die zij gebrekkig en onvoldoende betrouwbaar acht, benadrukt de Raad dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling met wat verzoekende partij doorheen haar kritiek in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, is de Raad dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in haar land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent haar voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit geldt des te meer gelet op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij per aanvullende nota (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.2.6. De Raad wijst er vervolgens op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn

aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Verzoekende partij verklaart in Afghanistan te zijn bedreigd door de taliban omwille van haar levensstijl in Turkije. De taliban zou verschillende dreigbrieven hebben gestuurd alsook een aantal keren bij haar thuis zijn langsgesproken waarbij zij bij één inval ook haar broer H. meenamen en vasthielden gedurende ongeveer vijf dagen (notities CGVS, p. 7-8).

2.2.8. In navolging van de commissaris-generaal, is de Raad evenwel van oordeel dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan deze door haar beweerde problemen met de taliban. In het bijzonder maakt zij geenszins aannemelijk dat privé-video's en -foto's met een inhoud die indruist tegen de culturele waarden van Afghanistan zouden zijn gelekt naar de taliban en dat zij omwille hiervan bedreigd werd.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat haar verklaringen omtrent de wijze waarop de taliban in het bezit zouden zijn gekomen van deze privé-video's en -foto's van haar leven in Turkije reeds *an sich* iedere geloofwaardigheid missen.

Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over hoe de beelden van haar privé-laptop bij de taliban zouden zijn geraakt. In de bestreden beslissing worden meer bepaald volgende pertinente vaststellingen gedaan: *"Uw verklaringen over hoe de beelden van uw privé-laptop bij de Taliban zouden zijn geraakt, zijn incoherent en tegenstrijdig. Aanvankelijk waren er onduidelijkheden over uw verklaring dat uw beelden werden "gepubliceerd op de media" (CG p.7 en p.8). Hierop doorgevraagd verklaart u, dat u er geen weet van hebt dat uw beelden publiek op de sociale media zijn beland, maar dat ze gekopieerd en overhandigd werden aan de Taliban (CG p.10). U tast zelf in het duister hoe dit kan gebeurd zijn (CG p.9). In uw initiële verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, zie vragenlijst CG aanwezig in het administratieve dossier) verklaart u dat u uw laptop meegaf met uw jongere broer voor schooldoeleinden, doch ten aanzien van het CGVS past u uw verklaring enigszins aan. Hier stelt u niet goed te weten hoe de beelden bij de Taliban zijn beland, dat het mogelijks is gebeurd toen u uw laptop te leen gaf aan uw broer, óf dat het in de winkel van uw oom gebeurde (CG p.8)."*

Verzoekende partij merkt dienaangaande in haar verzoekschrift slechts op dat zij niet met zekerheid kan zeggen hoe de taliban aan deze privébeelden kwam, waarmee zij echter niet *in concreto* afbreuk doet aan voormelde incoherenties en tegenstrijdigheden in haar verklaringen. De Raad wijst erop dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken zonder meer het volgende verklaarde omtrent de wijze waarop de taliban in het bezit kwamen van deze beelden: *"Toen ik in Afghanistan was, nam H. mijn laptop voor schoolredenen. Hij nam de laptop mee naar het instituut van de school en andere mensen vonden deze video's op mijn laptop. Deze video's werden gekopieerd en aan de taliban gegeven"* (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Nergens uit haar verklaringen aldaar blijkt dat zij zulks louter veronderstelde, waardoor het wel degelijk incoherent en zelfs tegenstrijdig is dat zij nadien tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaart niet te weten hoe de beelden in het bezit kwamen van de taliban en slechts te vermoeden dat het is gebeurd toen zij haar laptop te leen gaf aan haar broer of toen zij haar laptop in de winkel van haar oom achterliet om op te laden (notities CGVS, p. 8).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat geen van beide geopperde mogelijkheden waarop de taliban in het bezit zouden zijn geraakt van deze beelden plausibel is. Enerzijds kan niet worden ingezien waarom verzoekende partij haar laptop aan haar broer zou meegeven, wetende dat er gevoelige privé zaken opstonden en anderzijds is haar uitleg over de mogelijkheid dat de verspreiding van haar beelden is gebeurd via de winkel van haar oom onsamenhangend en speculatief. Door verwerende partij wordt dienaangaande terecht het volgende gemotiveerd: *“U gevraagd om welke redenen u uw laptop aan uw broer meegaf, wetende dat er gevoelige privé zaken opstonden, is uw uitleg weinig overtuigend. U zegt dat de financiële situatie van uw familie niet zo goed was om een nieuwe te kopen (CG p.8). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u wellicht uit een begoede familie komt, die u gedurende jaren gesteund heeft bij uw studie in Turkije. Dit argument nog terzijde, is het heel bevreemdend dat u privé zaken op de laptop liet staan, temeer daar u meestal gebruik maakte van een externe schijf (CG p. 9). Bij DVZ was er sprake van seksueel getinte video’s (zie vragenlijst CG aanwezig in het administratieve dossier), maar dit herhaalt uniet in uw verklaringen ten aanzien van het CG, uit respect (CG p. 13). U was zich er terdege van bewust dat u uw video’s en foto’s uit culturele overwegingen verborgen diende te houden voor uw familie (CG p.9). Verder verklaart u dat uw broer de foto’s en filmpjes vermoedelijk niet heeft gezien, in ieder geval heeft hij u niets hierover gezegd (CG p.8). Hij zou u later hebben gezegd dat zijn vrienden op de laptop bezig waren geweest, toen hij naar de moskee was (CG p.8 en p.9). Het mag in dat geval ten zeerste verbazen dat die vrienden niets zouden zeggen tegen uw broer, jonge kerels onder elkaar, of dat uw broer hierover aan u of andere familieleden niets zou vertellen (CG p.10). Tot slot, uw uitleg over de mogelijkheid dat de verspreiding van uw beelden is gebeurd via de winkel van uw oom, is onsamenhangend en speculatief (CG p. 8). Hoewel u thuis over elektriciteit beschikte via zonnepanelen, zou u uw laptop zou hebben laten opladen in de winkel van uw oom. U speculeert dat de winkelier van naast de deur die nieuwsgierig was over uw leven in Turkije mogelijks een kopie gemaakt. Uw verklaringen zijn louter hypothetisch (CG p.8).”*

Met de loutere opmerking in het verzoekschrift dat er geen budget was om een laptop te kopen voor alle zonen van het gezin en dat zij daarom haar laptop meegaf aan haar broer, biedt verzoekende partij niet de minste verklaring waarom zij deze laptop aan haar broer meegaf in de wetenschap dat hierop gevoelige privé zaken stonden en niet eerst deze privé zaken van haar laptop verwijderde. Met haar betoog dat het evenmin abnormaal is dat zij haar laptop achterliet bij haar oom om op te laden wanneer zij hem bezocht en vervolgens andere zaken te doen had, doet zij voorts geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat haar bewering dat de nieuwsgierige winkelier van naast de deur mogelijks een kopie gemaakt heeft slechts speculatie betreft.

Bovenstaande vaststellingen ondergraven reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de bewering van verzoekende partij dat de taliban op de hoogte zouden zijn geraakt van haar levensstijl in Turkije en haar omwille hiervan zouden hebben bedreigd.

Dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door haar voorgehouden vluchtrelaas, wordt bovendien bevestigd door de vaststelling dat zij ook omtrent deze bedreigingen en problemen met de taliban onaannemelijke verklaringen aflegt.

Vooreerst dient te worden gewezen op haar weinig doorleefde verklaringen over de reactie van haar vader op de dreigbrieven. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent dienstig het volgende gemotiveerd: *“U keerde einde oktober 2020 terug naar Afghanistan. Einde december 2020 zou de mullah u persoonlijk een eerste dreigbrief hebben overhandigd (CG p.9). Twee verdere dreigbrieven werden aan uw vader gegeven in de moskee (CG p.8 en p.10). U legt drie dreigbrieven neer dd. 12/05/1442 (27/12/2020), dd. 03/06/1442 (16/01/2021) en dd. 24/06/1442 (27/01/2021). U bevraagd over de eerste dreigbrief stelt u dat u bang was dat de Taliban uw video’s had gezien, verwijzend naar de inhoud van de brief. Samen met de brief waren ook foto’s van u en uw vriendin toegevoegd. U heeft deze verscheurd uit angst dat uw familie erachter zou komen (CG p.9). Er werd gepeild naar de reactie van uw vader na het krijgen van de twee volgende dreigbrieven, met name omdat in de laatste brief staat dat u uw geloof zou hebben verlaten (CG p.10). U verklaart heel summier dat u ten aanzien van uw vader alles heeft ontkend. U zou uw vader hebben gezegd dat ze u gewoon bang probeerden te maken. Echter, de formuleringen in de brief en de dreigementen ten aanzien van uw familie zijn sterk. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u spontaan niets meer vertelt over de reactie van uw vader. Na deze brief besloot u te vluchten, ging u met vrienden naar Pakistan en plande u om terug te keren naar Turkije (CG p.10). Echter, omwille van het geplande huwelijk van uw broer keerde u na een kort verblijf in Pakistan terug naar Afghanistan (CG p.7). Uit uw paspoort blijkt dat u in Pakistan verbleef van 09/02/21 tot 24/02/21. Bij uw terugkeer verbleef u in het huis van uw zus te Jalalabad (CG p.7).”*

Verzoekende partij voert hierover aan dat *“uit de bestreden beslissing niet (kan) blijken wat er dan precies in deze brieven geschreven wordt dat niet zou overeenstemmen met verzoekers verklaringen”* en dat *“(w)anneer hij de brieven leest, (...) de inhoud ervan wel overen(komt) met zijn verklaringen”*. De Raad bemerkt evenwel dat nergens in voormelde motivering gesteld wordt dat de inhoud van de dreigbrieven niet zou overeenstemmen met haar verklaringen. Wel wordt erop gewezen dat het niet aannemelijk is dat

verzoekende partij slechts summiere verklaringen aflegt over de reactie van haar vader gelet op de inhoud van de dreigbrieven. Immers stelt de Raad samen met verwerende partij vast dat de formuleringen in de brief en de dreigementen ten aanzien van haar familie sterk zijn. Uit de vertaling van de neergelegde dreigbrieven van de taliban in het administratief dossier blijkt met name dat verzoekende partij in de eerste dreigbrief ervan beschuldigd wordt *“een feestvierder, een dronkaard en een afvallige”* te zijn en dat in de laatste dreigbrief gesteld wordt dat zij haar geloof zou hebben verlaten, waarbij zowel zijzelf als haar familie bedreigd worden (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 18).

Ook aan haar bewering dat de taliban verschillende keren naar haar huis zouden zijn gekomen met de bedoeling om haar te arresteren, kan geen enkel geloof worden gehecht. In de bestreden beslissing wordt immers terecht gewezen op het opmerkelijke gegeven dat zij ondanks de bezoeken door de taliban aan haar huis besloot naar haar ouderlijk huis terug te keren voor de voorbereiding van het huwelijk van haar broer: *“Dat de Taliban verschillende keren naar uw huis zouden zijn gekomen met de bedoeling om u te arresteren, is niet geloofwaardig (CG p. 7-10). Tijdens uw verblijf in Pakistan zouden de Taliban een eerste keer naar uw huis zijn gekomen (CG p. 10). Ze kwamen een tweede keer toen u in Jalalabad was. Het mag dan ook ten zeerste verbazen dat u naar uw ouderlijk huis terug keerde voor de voorbereiding van het huwelijk van uw broer (CG p.10-11). Terzake verklaart u dat u een veiligheidscamera had geïnstalleerd zodat u op tijd zou kunnen weggeraken mochten er zich problemen voordoen (CG p.10 en p.11). Uw verklaringen overtuigen onvoldoende.”*

In haar verzoekschrift duidt verzoekende partij eveneens op de veiligheidsmaatregelen die zij had genomen. Zij wijst erop dat de politie ingelicht was over het huwelijk en de buurt zou beveiligen en dat zij tevens veiligheidscamera's had geïnstalleerd. Daarnaast benadrukt zij nog dat de taliban alleen 's nachts naar het dorp konden komen. De Raad acht het evenwel volstrekt onaanvaardig dat iemand die reeds herhaaldelijk bedreigd werd door de taliban, waarbij de taliban ook naar haar huis zouden zijn gekomen, het risico zou nemen om terug te keren naar haar ouderlijk huis. De uitleg dat de taliban enkel 's nachts naar het dorp konden komen doet hieraan geen afbreuk, aangezien zij klaarblijkelijk zelf niet uitsloot dat er niettemin problemen mogelijk waren tijdens haar verblijf nu zij verklaarde dat zij een veiligheidscamera had geïnstalleerd zodat zij op tijd zou kunnen weggeraken mochten er zich problemen voordoen (notities CGVS, p. 10 en 11). Evenmin is het plausibel dat zij zomaar ervan zou uitgaan dat zij door het plaatsen van veiligheidscamera's op tijd zou kunnen weggeraken bij problemen. In het licht van de door haar beweerde problemen met de taliban, is dergelijke gang van zaken geheel niet geloofwaardig. Ten slotte bemerkt de Raad nog dat uit haar verklaringen enkel kan worden afgeleid dat de politie de buurt beveiligde tijdens het trouwfeest, doch niet dat er dergelijke politiebeveiliging was tijdens deze periode waarin het huwelijk werd voorbereid (zie notities CGVS, p. 12). Derhalve dient te worden besloten dat verzoekende partij wel degelijk onnodige risico's nam die haaks staan op haar beweerde vrees voor de taliban.

Evenmin slaagt zij erin de aanval op haar huis waarbij haar broer H. zou zijn meegenomen aannemelijk te maken, gelet op haar summiere verklaringen dienaangaande en de vaststelling dat de door haar neergelegde beelden van de veiligheidscamera geen afdoende bewijs vormen van de door haar beweerde feiten. Immers dient verwerende partij te worden bijgetreden waar deze hierover het volgende stelt: *“Aan de aanval op uw huis waarbij uw broer H. (...) zou zijn meegenomen kan geen enkel geloof worden gehecht. Uw verklaringen (CG p.11) zijn heel summier: u zou de honden hebben horen blaffen, naar het dak zijn gegaan en dan het geluid van schoenen en een wapen hebben gehoord, waarop u vluchtte naar het huis van uw tante. Daar aangekomen belde u uw vader om te zeggen dat u veilig was. Echter, het is totaal ongeloofwaardig dat uw vader op dat moment enkel “OK” zou zeggen en u niet zou vertellen dat uw broer die nacht was meegenomen (CG p.11). U erop gewezen dat uw verklaring niet overtuigt, zegt u nu dat u eerst naar uw oudere broer belde, doch ook hij zou niets over uw broer hebben gezegd. U zou pas in de ochtend toen u terug keerde naar huis -wat in de beweerde schets van opeenvolgende dreigementen totaal ongeloofwaardig is -, gehoord hebben over het feit dat de Taliban uw broer hadden meegenomen (CG p.12). Ten bewijze verwijst u (CG p.11) naar de beelden van de veiligheidscamera (zie neergelegde USB-stick). Al de beelden werden bekeken. Vooreerst moet worden opgemerkt dat er iets mis is met de instelling van de datum gezien er opnames zijn van 30/11/1979 en 01/01/1980. Dit nog terzijde gelaten, staat er op geen enkele van deze beelden een scène die verwijst naar een aanval van de Taliban op jullie huis of dat er iemand wordt meegenomen. In mapje 1 van de USB stick dd. 30/11/1979 is er een opname van iemand die het huis verlaat en rondkijkt in de steeg. De persoon doet dit op een heel ostentatieve, niet -natuurlijke manier waaruit geconcludeerd wordt dat de scène geënceneerd is. In mapje 5 van de USB stick met submapje 01/01/1980 en 18/03/2021 staan de enige opnames waarbij te zien is dat een jonge man de deur opent, naar buiten komt en in de steeg rondkijkt en vervolgens een tweede persoon aanspreekt, die binnen is, en vervolgens naar buiten komt met een pistool. Een opname uit het mapje 18/03/2021 toont dezelfde scène, iets later. De jonge mannen, de ene met pistool en de andere met geweer, controleren de steeg en gaan daarna rustig naar binnen. Uit de beelden kan worden geconcludeerd dat de twee jonge mannen, die er totaal niet uitzien als Taliban, wellicht de bewoners van het huis zijn. Bovendien hebben dergelijke beelden weinig bewijswaarde aangezien ze makkelijk kunnen worden gemanipuleerd.”*

Verzoekende partij brengt geen overtuigende argumenten aan die bovenstaande bevindingen in een ander daglicht kunnen plaatsen. Immers blijft zij in haar verweer steken in loutere vergoelijkungen, veronderstellingen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, doch zonder één element afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer biedt geenszins soelaas.

Ten slotte volgt de Raad de commissaris-generaal tevens waar deze erop wijst dat ook het verdere verloop van haar vluchtrelaas niet geloofwaardig is, nu hieromtrent in de bestreden beslissing immers volgende pertinente vaststellingen worden gedaan: *“Aangezien er geen geloof meer wordt gehecht aan uw verklaring dat uw broer werd meegenomen door de Taliban, is ook het verdere verloop van uw vluchtrelaas niet geloofwaardig, met name dat uw vader en enkele ouderlingen naar de Taliban gingen om de vrijlating van uw broer te vragen en uw vader daar voor de eerste keer de beelden zag die hem door de Taliban werden getoond (CG p.7 en p.12-13). Op welke plaats in de vallei Degawal, uw vader met de Taliban heeft gesproken weet u niet (CG p.12). Bovendien weet u ook niet welke beelden hem werden getoond (CG p.13). Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat u ná de vrijlating van uw broer H. (...) nogmaals terugkeerde naar uw ouderlijk huis voor het huwelijk van uw broer. Uw gedrag ligt niet in de lijn van iemand die een daadwerkelijke en gegronde vrees voor vervolging heeft.”*

Verzoekende partij beperkt zich er desbetreffend toe op te merken dat haar vader haar niet meer wilde spreken omdat zij door haar gedrag in Turkije de eer van de familie had geschonden en dat zij verder besloot het trouwfeest van haar broer bij te wonen omdat dit overdag plaatsvond en de taliban overdag niet in het dorp kon komen, hetgeen evenwel geen ander licht werpt op het ongeloofwaardige karakter van haar verklaringen omtrent het verdere verloop van haar vluchtrelaas.

Vooreerst is het in het licht van de door haar gekende problemen, waarbij ook haar broer reeds meegenomen werd door de taliban, volstrekt onaannemelijk dat zij zich opnieuw in haar dorp zou vertonen louter om het trouwfeest van haar broer bij te wonen. Zoals hierboven reeds opgemerkt, meende verzoekende partij zelf dat problemen niet volledig konden worden uitgesloten. Dat zij opnieuw dergelijke onnodige risico's neemt, en zo ook haar familie verder in gevaar brengt, is totaal niet aannemelijk.

Daarnaast is het wel degelijk uiterst bevreemdend dat verzoekende partij niet kan zeggen waar de ontmoeting met de taliban precies plaatsvond noch welke beelden precies aan haar vader werden getoond. In alle redelijkheid mag van haar worden verwacht dat zij op de hoogte zou zijn van deze elementen. Verzoekende partij stelt weliswaar dat haar vader erg boos was op haar toen haar broer werd meegenomen door de taliban, doch is het niet aannemelijk dat verzoekende partij enerzijds wel weet dat haar vader samen met enkele ouderlingen naar de taliban ging om de vrijlating van haar broer te vragen doch anderzijds geen verdere details over deze ontmoeting kan geven. Ook kan worden verwacht dat haar vader haar geconfronteerd zou hebben met de concrete inhoud van de beelden die aan hem werden getoond. De vage verklaringen van verzoekende partij hierover, ondergraven dan ook wel degelijk verder de geloofwaardigheid van haar relaas. Zij het overigens nog opgemerkt dat het bevreemdend is dat zij ondanks haar bewering dat haar vader van mening zou zijn geweest dat zij de eer van de familie had geschonden en erg boos op haar zou zijn geweest, zij niettemin nog zonder grote problemen naar het trouwfeest van haar broer kon gaan waar ook haar vader aanwezig was (notities CGVS, p. 13). Ten slotte blijkt uit haar verklaringen nog dat zij achteraf toen zij reeds in België was nog heeft kunnen spreken met haar vader (notities CGVS, p. 7 en 13).

2.2.9. Inzake de door verzoekende partij neergelegde documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten), oordeelt de Raad dat de commissaris-generaal hierover terecht het volgende motiveert in de bestreden beslissing: *“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Uw taskara, de kopij van uw paspoort dd. 2013 en uw paspoort met vervaldatum december, alsook de kopij van de taskara van uw vader zijn een loutere aanwijzing van uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Verder legt u verschillende documenten neer die betrekking hebben op uw studie in Afghanistan alsook in Turkije. Uw opleidingsniveau en verblijf in Turkije staat niet ter discussie. Dit geldt tevens voor het attest van inburgering. Het neergelegde e-ticket van Kam Air geeft duidelijk aan dat u op 08 april 2021 Afghanistan heeft verlaten en in Turkije/Ankara aankwam, wat uiteraard niet wordt betwist. De documenten van de Griekse overheid betreffen een bevel om het grondgebied te verlaten. Echter, de authenticiteit van de documenten betreffende de ingeroepen problemen, zijnde de drie dreigbrieven van de Taliban, alsook de bevestiging van uw problemen door de ouderlingen dd. 27/12/1399 (18 maart 2021) wordt ten zeerste betwist. Dit document is bovendien een door u zelf gesolliciteerd document (CG p.14). Deze documenten, zoals Afghaanse documenten in het algemeen, hebben heel weinig bewijswaarde aangezien tegen betaling, via corruptie en/of op de zwarte markt eender welk document kan worden verkregen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Afghaanse documenten hebben slechts enige bewijswaarde wanneer ze een voldoende geloofwaardig relaas ondersteunen, wat i.c. niet het geval is.*

De inhoud van de door u neergelegde Usb-stick werd bovenstaand voldoende besproken."

2.2.10. Gelet op de terechte en pertinente bevindingen in de bestreden beslissing, die verzoekende partij op geen enkele wijze ontkracht, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden vluchtrelaas. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban.

2.2.11. Verder bemerkt de Raad nog dat verzoekende partij ter terechtzitting haar origineel recenter paspoort toont, met vervaldatum 16/06/2026. In haar aanvullende nota van 17 maart 2024, die zij ter terechtzitting opnieuw neerlegt, geeft zij aan dat zij erin geslaagd is haar vriend bij wie zij in Turkije dit paspoort had achtergelaten alsnog te contacteren. Deze vriend zou ondertussen naar Pakistan zijn gedeporteerd en haar paspoort samen met een muziekinstrument vanuit Pakistan hebben opgestuurd naar haar. Naast een foto van dit paspoort, voegt zij hieromtrent als bijlage bij haar aanvullende nota een foto van het muziekinstrument en een document van DHL (bijlagen 1-3). De Raad is evenwel van oordeel dat de verklaringen van verzoekende partij over hoe zij opnieuw in het bezit zou zijn gekomen van dit paspoort louter blote beweringen betreffen die zij op geen enkele wijze staft. Uit het document van DHL kan immers op geen enkele wijze worden afgeleid dat het pakket waarop dit document betrekking heeft daadwerkelijk haar paspoort bevatte, temeer nu hierop omtrent de inhoud van het pakket louter vermeld staat dat het een gitaar betreft. Ook inzake deze vriend die haar paspoort zou hebben opgestuurd brengt zij niet het minste bewijs bij, zoals bijvoorbeeld foto's van hen beiden in Turkije en/of stukken die zijn deportatie naar Pakistan kunnen aantonen. Zij toont dan ook geenszins aan dat zij in de onmogelijkheid was om dit paspoort eerder neer te leggen. Hoewel verzoekende partij weliswaar dit recentere paspoort niet langer achterhoudt en het origineel ervan toont ter terechtzitting, meent de Raad evenwel dat verzoekende partij verzaakt heeft aan de op haar rustende medewerkingsplicht door dit paspoort niet eerder neer te leggen en hiervoor geen afdoende verklaring te geven. Dergelijke desinteresse in het staven van het door haar ingediende verzoek om internationale bescherming staat haaks op de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. Verder vormt dit paspoort louter een aanwijzing van haar identiteit, die thans evenwel niet ter discussie staat.

2.2.12. Daarnaast voert verzoekende partij in haar verzoekschrift aan dat zij als Afghaanse terugkeerder zal worden geconfronteerd met een risico op vervolging wegens haar verwestering.

De Raad wijst er evenwel op dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie, waaronder ook de geactualiseerde landeninformatie die verwerende partij per aanvullende nota neerlegt (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8), niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij nalaat *in concreto* aan te tonen dat zij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat zij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden gevisieerd en/of worden vervolgd.

Inzake haar verklaring dat zij graag zingt en haar verblijf in Turkije voor haar studies, dient erop te worden gewezen dat dienaangaande in de bestreden beslissing terecht op het volgende wordt gewezen: *"Vóór de beweerde problemen heeft u nooit eerder problemen gehad met de Taliban (CG p.13), noch heeft uw familie ná de machtsvername problemen gehad met de Taliban (CG p. 14). Aangezien u geruime tijd in Turkije verbleef en slechts af en toe naar Afghanistan terugkeerde, waarvan een langere periode tussen oktober 2020 en april 2021, werd u gevraagd of u zich bij uw bezoeken en bij terugkeer naar Afghanistan gemakkelijk kon aanpassen (CG p.13). U antwoordde enkel dat er geen echte problemen waren en dat niemand u bedreigde. Hoewel de vraag u de gelegenheid gaf om eventuele aanpassingsproblemen naar voor te brengen, ging u er niet op in. Dit is opmerkelijk aangezien u aangaande uw vrees bij terugkeer verwijst naar uw levensstijl in Turkije, en in het bijzonder naar het feit dat u graag zingt. U verwijst naar de video's en foto's in de neergelegde usb-stick. Uit de video's kan worden afgeleid dat u een amoureuze relatie heeft/had met een jonge dame, dat u vrienden en vriendinnen heeft met wie u privé-feestjes heeft, waarbij er ook alcohol wordt gedronken. Er is ook een video van een strandbezoek met vrienden en vriendinnen. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat de Taliban op de hoogte zijn van uw gedrag en levensstijl in Turkije.*

(...) Verder, hoewel er voor sommige muzikanten en zangers redenen zijn om vervolging te vrezen vanwege de Taliban én de Taliban muziek hebben verboden, maakt u niet aannemelijk dat u bij de Taliban bekend staat als muzikant en bij terugkeer als dusdanig zal worden gepercipieerd. U verklaart dat u graag zingt, maar benoemt zichzelf niet als “zanger” (CG p.7 en p.12). U zong ter gelegenheid van een feestje en ook was u eens uitgenodigd voor een interview op Shamshad TV waar u naast A. S. (...) zat. Hij is volgens uw verklaring een gekende zanger én uw vriend (CG p. 13). U verwijst hiervoor naar de neergelegde usb-stick, doch het fragment werd niet gevonden. De video’s (zie neergelegde Usb-stick) in het mapje “new songs” betreffen opnames van een traditioneel Afghaans concert en van een tweetal huisconcerten waar u optreedt als zanger. Het betreffen traditionele huisconcerten, enkel in de aanwezigheid van een beperkte groep –vaak traditioneel geklede-Afghaanse mannen. Dat u in bars zou hebben gezongen (CG p.7) is niet te zien. Op uw Facebook staan voornamelijk foto’s van uw diploma-uitreiking, en enkel korte fragmenten van een muziekconcert, alsook een korte opname van een Afghaans concert (zie prints FB aanwezig in het administratieve dossier).

(...) In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat uw levensstijl in Turkije en/of in België deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate “verwesterd” zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.”

Uit het loutere gegeven dat verzoekende partij gedurende enige tijd in Turkije verbleef en ondertussen ongeveer anderhalf jaar in België verblijft kan op zich niet besloten worden dat zij verwesterd is of als zodanig zal worden beschouwd bij een terugkeer naar Afghanistan, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij hierdoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Verzoekende partij blijft in gebreke aan te tonen dat zij daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van haar niet zou mogen worden verwacht dat zij zou terugkeren naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de Afghaanse samenleving. Met een loutere verwijzing naar haar verblijf in Turkije en België toont zij geenszins *in concreto* aan dat zij zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aanpassen aan en zich niet zou kunnen gedragen naar de regels, normen en waarden die heden gelden binnen de Afghaanse maatschappij. Zoals hierboven reeds opgemerkt, blijkt nergens uit haar verklaringen dat er sprake was van aanpassingsmoeilijkheden bij haar bezoeken aan Afghanistan in de periode dat zij in Turkije studeerde, ook niet toen zij eind oktober 2020 voor een langere periode van meerdere maanden naar Afghanistan terugkeerde. Gelet op wat voorafgaat, heeft verzoekende partij evenmin aannemelijk gemaakt dat zij in deze periode problemen heeft gekend met de taliban omwille van haar gedrag en levensstijl in Turkije. De Raad merkt hierbij op dat verzoekende partij toen zij in Turkije ging studeren al achttien jaar oud was, en aldus reeds gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij ook tijdens haar verblijf in België nog regelmatig contact heeft met haar familie in Afghanistan, die nog steeds woonachtig zijn in het district Sawakai van de provincie Kunar en het goed stellen (notities CGVS, p. 3-4). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoekende partij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Ook kan zij zich desgevallend bij haar lokaal netwerk informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Ten slotte moet nog worden opgemerkt dat verzoekende partij zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou alsook aanduidt soennitisch moslim te zijn.

Door verzoekende partij worden voorts geen concrete, persoonlijke elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat haar verblijf in België zich in haar hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen toe. Uit niets blijkt dat verzoekende partij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in haar hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van haar identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat zij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Het gegeven dat verzoekende partij hier werkt, zich anders kleedt, thans geen baard heeft, eigen beslissingen neemt, heeft geleerd om met vrouwen te praten en hun mening te waarderen, alsook oogcontact te maken tijdens een gesprek, kan op zich niet volstaan om te concluderen dat verzoekende partij dermate zou zijn verwesterd dat zij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en haar leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Ook een loutere verwijzing naar haar levensstijl in Turkije, waar zij hield van uitgaan, feesten,

zingen en dansen en ook alcohol dronk, volstaat niet om zulks aan te tonen. Van haar vermeende integratie in de Belgische maatschappij legt verzoekende partij overigens niet het minste bewijs neer, laat staan dat zij haar bewering dat zij *“zich verschillende Belgische gebruiken en gewoonten eigen heeft gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in Afghanistan”* zou aantonen. Het louter gegeven dat zij in België deelnam aan een inburgeringscursus, zo blijkt uit het attest dat zij hieromtrent neerlegde, vormt hiervan geenszins een bewijs. Voorts wordt evenmin aannemelijk gemaakt dat de levensstijl die zij aannam/aanneemt in Turkije/België een uiting is van haar politieke of religieuze overtuiging. Er dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij een onvoldoende persoonlijke invulling geeft aan de voorgehouden (gepercipieerde) verwestering en niet aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en dat zij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden.

Verzoekende partij toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden. Verzoekende partij brengt gelet op het voorgaande ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst als verwesterd of ongelovig zou worden gepercipieerd, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Derhalve kan niet worden aangenomen dat de loutere afwezigheid van verzoekende partij uit Afghanistan en haar verblijf in Turkije/Europa in haar hoofde een dermate verhoogd risico met zich zouden brengen en dat zij daardoor dermate negatief zou worden bejegend dat er gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming).

De Raad besluit dat door verzoekende partij, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden asielrelaas en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat zij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van haar profiel en/of haar verblijf in Turkije/Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in haar hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

2.2.13. Waar verzoekende partij voorts verwijst naar algemene informatie omtrent het schrikbewind van de taliban, duidt de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit het geheel van de door partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk, waarbij verzoekende partij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* dient aan te tonen. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoekende partij daartoe in gebreke.

2.2.14. Verder dient te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt

wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie, waaronder ook de geactualiseerde landeninformatie die door verwerende partij per aanvullende nota werd bijgebracht (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8), blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige precaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben. Uit het geheel van de beschikbare informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Verzoekende partij kan evenmin gevolgd worden waar zij lijkt te menen dat de huidige situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van het arrest “*Sufi en Elmi*” van het EHRM. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest “*Sufi en Elmi*” is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een de-factoregering aanwezig, met de-factoministers en de-factofunctionarissen (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 36-43; EUAA, “*Afghanistan. Country Focus*”, december 2023, p. 17-28). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in “*Sufi en Elmi*”. Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest “*Sufi en Elmi*” werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

De Raad onderstreept dat *in casu* uit niets blijkt dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

2.2.15. Omtrent de aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient nog in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

2.2.16. Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

2.2.17. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.18. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat ervan uitgegaan wordt dat de bemerking in de aanvullende nota van verzoekende partij dat *“De verzoeker wenst per aanvullende nota enkele elementen aan zijn dossier toe te voegen. Het betreft met name het Britse paspoort van zijn oom, de nieuwste versie van het EUAA “COI Focus – Afghanistan” rapport en een lijst van veiligheidsincidenten die plaatsvonden in Kabul en Paktia sinds augustus 2023”* een vergissing vanwege haar raadsman betreft, nu in het vervolg van de aanvullende nota nergens gewag wordt gemaakt van dergelijke elementen, noch dergelijke elementen werden neergelegd. Ook is verzoekende partij afkomstig van Kunar en maakte zij er nooit melding van dat haar oom een Brits paspoort zou hebben. Deze passage lijkt dan ook geen betrekking te hebben op de zaak van verzoekende partij en het resultaat te zijn van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk door haar raadsman. Deze passage wordt dan ook buiten beschouwing gelaten.

2.2.19. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast, na een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte informatie, waaronder ook de geactualiseerde landeninformatie die door verwerende partij per aanvullende nota werd bijgebracht (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8), dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd. Immers blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

In haar aanvullende nota van 17 maart 2024 duidt verzoekende partij nog op een aantal recente geweldsincidenten in de provincie Kunar, vanwaar zij afkomstig is, doch de Raad bemerkt dat verzoekende partij hiermee niet aantoont dat de actuele veiligheidssituatie in haar regio van herkomst dermate afwijkt van de hierboven beschreven algemene veiligheidssituatie in Afghanistan dat aldaar actueel sprake zou zijn van een situatie waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers dient te worden vastgesteld dat de aangehaalde incidenten eveneens een hoofdzakelijk doelgericht karakter kennen met slechts een beperkte impact op burgers.

In casu zijn er evenmin concrete elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Waar verzoekende partij in dit verband lijkt te verwijzen naar

haar verblijf in Europa sinds enige tijd, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* aantoonde dat zij, die ook tijdens haar studies in Turkije af en toe terugkeerde naar Afghanistan en eind 2020-begin 2021 nog verschillende maanden in Afghanistan verbleef, een verhoogd risico loopt om aldaar het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.20. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 28 september 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.21. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT